

[Glistrup]

tanker i et forslag. Vi får så ind i hele EDB-djævelskabet en opbygning, hvor alle skattepligtige indkomster bliver inddelt i såkaldte formueindkomster på den ene side og arbejdsindkomster på den anden side, og når vi først har de tal inde i systemet, kan jeg godt med rislen ned ad ryggen forestille mig, hvad særskattehungrende skatteministre i løbet af nogle år kan finde på at bruge det til for at få noget mere i provenu.

Det er det virkelig farlige, det virkelig centrale punkt i dette forslag, at man får præcisering af disse to talstørrelser, som man derefter kan bruge til noget, der ligger fuldstændig uden for familiebeskatningens område, og det er en af hovedgrundene til, at fremskridtspartiet siger, at det ikke bare er en ligegyldig julegavepakke, som ministeren kommer med til den danske befolkning, men en decideret farlig ting, fordi det er noget, der i den grad kan blive genstand for misbrug senere hen. Det er en helt afgørende argumentation fra fremskridtspartiets side for at stemme nej til dette lovforslag ved siden af, selvfølgelig, at når man ikke kan lave noget, der er væsentligt bedre end det bestående, så har det bestående i hvert tilfælde den samme fordel som en gammel madras, som har tilpasset sig de eksisterende kroppe og derfor kradsrer mindre, end når man skal til at indrette sig efter noget nyt og mere indviklet, som altså til syvende og sidst ikke er bedre.

Så er der kristeligt folkepartis beslutningsforslag, som formentlig vil medføre et provenutab på en halv snes milliarder kroner eller noget i den retning. Det kan jeg ikke se at vi har råd til, og derfor kan vi ikke fra fremskridtspartiets side støtte dette forslag.

Men der er visse områder, hvor splittingssystemet er mere velbegrunderet end på andre, og hvor provenutabet er overskueligt. Det er først og fremmest og fremfor alt andet de mange samvirkende ægtefæller i håndværksbedrifter, landbrugsbedrifter, vognmandsbedrifter, bagerbutikker, og hvor der ellers er tale om, at mand og kone samvirker. Den eneste rationelle løsning er at give hver 50 pct. af indkomsten. Der er ingen, der kan sige, om en bager sælger meget wienerbrød, fordi manden er god til at putte sukker og glasur på det ude i bageriet, eller fordi konen smiler venligt, når hun ekspederer i butikken. Lad dem dog få 50 pct. af indkomsten hver!

Det andet område, hvor vi mener, at splitting kan være den rigtige løsning, er inden for formueskatteområdet. Bevares, der er da bedre modargumenter her end vedrørende medhjælpende ægtefæller, men det er trods alt et felt, hvor vi også kan gå ind for splitting. Men splitting i den brede forstand, som kristeligt folkeparti foreslår, kan vi ikke tilslutte os. Hvis kristeligt folkeparti ikke havde været med til at skabe disse enorme underskud - 81,8 mia kr. var det vist på det forslag, der blev vedtaget her i går - kunne vi have diskuteret det, men med den nuværende statsfinansstilling må hovedsvaret på kristeligt folkepartis forslag fra fremskridtspartiets side blive et nej. Og det samme til ministeren.

Bente Juncker (CD):

På CDs vegne skal jeg herved kommentere forslaget om ændring af forskellige skattelove med henblik på en skattemæssig ligestilling af ægtefæller.

Sondringen mellem arbejdsindkomst og formueindkomst virker ikke helt gennemarbejdet, og vi må derfor påpege, at anvendelsen af den nye lovs § 26, stk. 7, om fordelingen af formueindkomsten, i høj grad må bero på skatteyderens eget skøn. Det mener CD kan medføre et betydeligt antal skattesager, hvor dokumentationen er vanskelig.

Desuden har vi noteret os, at skatte- og afgiftsministeren har tilkendegivet, at indførelse af begge ægtefæller på skødet for fast ejendom ikke bør udløse afgiftsmæssige krav i form af stempelafgifter.

Lovforslagets bemærkninger om konsekvenserne for forskudsregistreringen for 1983 og løbende ændringer for efterfølgende år virker ikke i tilstrækkelig grad overvejede, så hertil kunne jeg godt tænke mig at få en kommentar fra ministeren.

Det bør overvejes, om ændringen ikke også bør omfatte en ophævelse af ægtefællernes hæftelse for den anden parts eventuelle skattegæld.

Ændringen i loven om nedslag for pensionisters renteindtægter er kun redaktionel, og det bør derfor overvejes, om det ikke er rimeligt at ophæve dette særlige ansøgningskrav i § 5, således at skatteydere med små renteindtægter automatisk får nedslaget. Det er min opfattelse, at mange ældre i dag ikke